

Mobiel

Jan Hemel

Tijdens mijn studie in de jaren 70 kocht ik, op aanraden van een vriendin die geschiedenis had gestudeerd, bij De Slegte een dik geschiedenisboek, *De geschiedenis van Nederland* van Gerlof Verwey. Volgens haar was dit een ideaal boek voor geschiedenisleraren om uit voor te lezen teneinde de klas enthousiast te maken voor het vak. Wat goed is voor klassenenthousiasme kan haast niet slecht zijn voor dat van mij, dus kopen maar...

Onlangs was het eindelijk aan de beurt om gelezen te worden en ik dook in het begin van alles, de prehistorie, de periode waaruit ons geen geschreven berichten zijn overgeleverd. Deze mensen leefden anders dan wij, en met name de strenge huishoudelijke regels die ze hanteerden maken indruk op mij. De man ging op jacht, de vrouw zorgde voor het huishouden, en voor het aanhouden van het vuur. Verwey weet te melden dat de vrouw zelfs ter dood werd gebracht als ze het vuur liet uitgaan. Fascinerend, hoe men zulke smeulige details weet te destilleren uit ogenschijnlijk oppervlakkige zaken als potscherven, botjes, verkleurde aardlagen en dergelijke. Ik ga er helemaal van mijmeren ...

Het jaar Ongeveer 20.000

Rond het begin van onze jaartelling, eeuwen voordat de meetoorinslag alle geschreven en gedrukte vormen van informatie vernietigde, waardoor we tot op

de dag van vandaag ons exacte jaartal niet eens weten, leefden er al mensen op onze planeet. Voor kennis over deze en oudere tijden zijn we aangewezen op analyses van oud licht en digitale reconstructies, maar daaruit zijn dan ook allerlei interessante feiten naar voren gekomen. Vooral de ontwikkelingen zo rond het jaar 3000 zijn interessant, zij het slechts ten dele bekend. Wij weten dat er in deze periode een energietekort heerste. Men was nog niet in staat energie op te wekken op de plaats waar die nodig was, maar sloeg elektrische energie op in doosjes die men overal met zich mee droeg.

De evolutie in deze doosjes is illustratief voor het bedoelde tijdvak. Al gauw ontdekte men de mogelijkheid om de energie in kleine porties draadloos over te brengen met behulp van een netwerk van antennes. De vroegste energiedozen zijn nog vrij groot en zwaar en hadden ook zelf een antenne. Latere exemplaren werden kleiner en konden voor het verzenden van de energie worden opengeklapt. Ook voegde men aan de doosjes steeds meer grappige toepassingen toe: er werden knopjes op aangebracht en een soort beeldscherm, zodat men spelletjes kon spelen. Er waren exemplaren waarin lijsten met nummers waren opgeslagen. Het doel van deze nummers is onduidelijk, maar verondersteld wordt wel dat dit een primitieve vorm van adressering was, om te kunnen kiezen aan wie

de energie werd *gebeamd*. Er zijn aanwijzingen dat het arriveren van nieuwe energie op het apparaatje werd weergegeven door middel van muziek. Men vermoedt zelfs dat er gaandeweg een levendige handel in deze muziekjes ontstond, die via een vernuftig systeem op het Internet, een voorloper van de huidige Matrix, besteld konden worden.

Gaandeweg begon het uiterlijk van de doosjes steeds meer van belang te worden. De spelletjes verschenen in meer kleuren op het scherm, de aankondigende muziekjes werden meerstemmig, en er waren allerlei glimmende accessoires te koop waarmee men zijn mobiele accu persoonlijk kon *blingen*. Waren in eerdere perioden vervoermiddelen, geluids- en beeldapparatuur, en computers de statussymbolen geweest, meer en meer werd je belang voor de samenleving afgemeten aan de verpakking van je energie.

Er werden agenda's ingebouwd, muziekspelers, boeken, camera's, navigatiehulpmiddelen, camcorders, schemerlampen en koffieautomaten (hoewel de laatstgenoemde types nooit zijn gevonden, zijn er sterke aanwijzingen voor hun bestaan).

Het nut van het oversturen van deze energie is helaas onbekend.

H
U
C
Y
K
T
E
E

